

מחנה רמה בקרי המוסקווי - חש"ן

מחנה המכון - השודדים מפוזרים

מערכת אי - מס. 1

**FILE COPY ONLY
DO NOT REMOVE**

השודדים:

לשודד מזג נא יין, מלא כוסית תמזג נא חיש.

שמואל:

אז נשחה כלנו לחיים, יין ישמח לב איש.

כי היום ישמח שול יסיים תקופת עמל.

השודדים:

עת הנער רב כוחו הוא שודד בעל כרחו.

שא מזל מאת אחיך, שא, הצלח בכל דרכיך.

שמואל:

לכבי שנים הגיע וראוי לצאת כעת:

חג הוא זה, על כן נריע בשמחה אל נמעט.

השודדים:

שא מזל מאת אחיך

שא, הצלח בכל דרכיך... לשודד מזג נא יין... .

מלך:

ובכן, פרדריק, היום נעשית לחבר מן המנין באגודתנו.

כולם:

הידד

פרדריק:

חברי, מודה אני לכם מקרב לב. הלואי ויכלחי למלא את בקשתכם.

מלך:

מה פשר דבריך?

פרדריק:

היום סיימתי את שרותי אצלכם, והריני עוזב אתכם לחמיד.

מלך:

אך זה לא מחקבל על הדעת. יד אמונה כשלך במלאכת השודדים

קשה למצוא בכל העולם.

פרדריק:

אמנם עסקתי במלאכה זו כמיטב יכולתי. אך למה? כי מתובחי

היה לעשות זאת משך תקופת שרותי, והרי אני עבד לחובתי.

בהיותי ילד הביאוני אליכם להיות שולח במלאכת השודדים.

הכל היה בטעות. אבל אין דבר. הטעות הייתה שלנו.

כולם:

טעות? איזו טעות?

פרדריק:

לא נאה לי להגיד זאת. הרי הייתי מבייש את רוח.

רוח:

לא, אדוני היקר, הסוד הזה היה כמוס אצלי משך זמן רב מדי.

מוטב כי אגלנו מיד.

מחנה המכרז - השודדים מסופים

מס. 2

רוח: עת פרדריק בני היה קטן, גלה כבר עז רוחו.
 אביו רצה לחנך אותו, בהתאם לכשרונו.
 אומנת אז הייתי לו, על כן אביו אמר לי
 למסר את פרדריק לימאי. אויה, מה היה ליג
 (חיים טובים לבחור בריא בכל זאת לא כדאי)
 על אף הכל לא רע היה, חנכהו כימאי.
 הייתי אז נערה טפשה, נוסף - גט קצת חרשת.
 מדאגה ועצב רב, הוחלתי מתרגשת.
 שמע לא שמעתי כל
 אוי ווי, אוי ווי, אוי ווי ווי,
 לקחתי את הנער קט, ואמסור אותו לרמאי.
 שגיאה גסה שגייתי, כן, אללי. אויה מה רע לי.
 אוי, אותו מטרחי לרמאי במקום אל הימאי.
 נודע לי חיש, העסק ביש.
 מה גדולה היא שגיאתי, נפל לבי, נפחדתי
 לחזור אלי ביחי.
 על אף הכל ולמרות הכל יצאתי בשלום.
 אז גמרתי בי והחלטתי להיות שודדת ים:
 על כן, אהה. אמצא עתה חברה באגודה.
 וכך קרה בגלל מלה רמאי במקום ימאי.

רוח: אבקש סליחה מסך. פרדריק.

פרדריק: קומי, יקירתי, סלחתי לך מכבר.

רוח: שתי המלים היו דומות כל כך זו לזו.

פרדריק: אכן, עדיין הן דומות זו לזו, למרות כי זמן רב עבר מאז.

אני, אך היום נגמרה תקופת שרותי. אני, אוהב את כולכם -

בתור יחידים - אך בתור אגודה - הריני שונא אתכם חכלית

שנאה. ותסלחו לי אם אבטיח לכם כי מהיום והלאה אקריש את

כל כוחותי להשמדתכם ולעקירתכם.

מחזה המכון השודדים מפונז

- כולם: מסכן, מסכנן
- מלך: ובכן, פרדריק, אם אתה מרגיש כי מחובתך היא להשמידנו, לא נוכל להאשים אותך כלל. היה נאמן חמיד, יקירי, למחשבת לבך ולהרגשת חובתך.
- שמואל: מלבד זה יודעים אנו כי אין מלאכת השודדים בימינו אלה. איני יודע למה. אבל כך הוא הדבר.
- פרדריק: אני יודע למה, אך לא אוכל להגיד לכם.
- מלך: למה לא, יקירי? השעה עכשו רק אחת עשרה וחצי. עד שתים עשרה הנך אחד משלנו.
- כולם: אמנם כן? נכון?
- פרדריק: אם כן, מחובתי להגיד לכם כי אתם רכי לב. אף פעם אינכם מחקיפים קבוצה חלשה משלכם. וכאשר אתם מתנגשים עם קבוצה יוחר חזקה, הרי סופגים אתם מכות עד אין סוף.
- מלך: יש צדק בדבריו.
- פרדריק: ועוד דבר, אתם חסים תמי על יתומים.
- שמואל: כמובן. הרי אנו בעצמנו יתומים, וגורל היחוט ידוע לנו.
- פרדריק: כן, אך דבר זה נודע ברבים. ומה עם התוצאות? כל איש שאחת תופסיט נשבע לכם כי יחום הוא. שלש האניות האחרונות שתפסנו היו מלאות לגמרי יתומים, ולכן נתנו להם להתחמק. היה אפשר לחשוב כי כל צי בריטניה מכיל רק יתומים. (פונה ללכת)
- רוח: ואותי, אדוני. שכחת? מה יהא אחי?
- מלך: הוא יקח אותך אחר, כמובן.
- פרדריק: ובכן, רוח. יש פה קושי קטן. אמנם אני מעריץ אותך מאד, אך מזמן הייתי בן שמונה נדדתי על פני הימים ולא הסתכלתי בפני בחורה, אלא בשלך. אני חושב כי פניך יפים.
- רוח: כמובן, פני יפים.

מחנה המכרז - השודדים מפוזרים

אמרתי כי אני חושב שפניך יפים. - זה חרושם שלי.
אבל יתכן שאני טועה, כי לא ראיתי אף פעם שפני בחורות
אחרות.

פרדריק:

נכון.

מלך:

אבל רות היא אשה טובה מאד.

שמואל:

אז לא יפה מצדי לקחת אותה מכאן. תשאר נא אתכם.

פרדריק:

(באמצע את גרונו) לא טוב לבך ממש עובר כל גבול.

מלך:

פרדריק. אך שמור על אהובתך. שמור.

אתה באמת רב חסד.

פרדריק:

ובכן, הים בגאותו כעת. לך לשלום, פרדריק. אם נשבעת

מלך:

להשמידנו עשה את חובתך מהר ובלי לגרום כאבים מיותרים.

זאת אני מבטיח. אך אולי גם אתם תעזבו את מלאכת השוד

פרדריק:

והגזל ותשובו אחי לחברת בני החרבות.

לא, פרדריק, זה אי אפשר. אינני חושב הרבה על המקצוע שלנו.

מלך:

אך אם נשוה אותו עם מקצועות מכובדים, כביכול, הרי הוא די

מכובד. הרי השוד הוא כל חיי. לא, פרדריק, שודד הנני ושודד

אשאר עד יום מותי.

מס. 3

מה טוב לחיות וגם למות בצל נס רם שחור בים מלך השודדים:

מלהעמד פני רב, כהן וראש שודד לו, לב זומם.

הרחק לעולם השוד חפליג אוצרות לרב אי שם חשיג.

אך נאמן אהי לים.

שודד אמיץ חמיד עד תם

שודד מולך אני.

כן, כן שודד מולך אתה.

השודדים:

הוי, מה נפלא הוי מה נפלא

המלך:

נפלא הוא גורלי.

כן, כן, הוי מה נפלא הוא גורלי.

השודדים:

כן, כן, הוי מה נפלא הוא גורלי.

מחנה המכונות השוודיות ספונג

- מלך: בצאתי לצוד הטרף, כמולך ארדוף בלי הרף. אמביע אניוח אין סוף
 כי ממשלתי מחוף אל חוף, אך הרבה מלכים, גדולי משרה
 עושים מלאכה יותר נבנה מאשר אני, מולך שורד
 על אף אני שורד מורד.
 השוודים: כן, כן, שורד מורד אחה.
 המלך: הוי, מה נפלא. הוי, מה נפלא. נפלא הוא גורלי.
 השוודים: כן, כן, הוי מה נפלא הוא גורלך, כן, כן, הוי מה נפלא הוא גורלך.
 רות: קחני נא אתך. לא אוכל לחיות בלעדיך.
 פרדריק: אומר לך את האמת, רות. יקרה לי מאד, אך אני מוכרח להתחשב גם
 בדברים אחרים. הנך קשישה ממני בהרבה. בחור בן עשרים ואחת
 מבקש לו בחורה בת שבע עשרה. ולא בת ארבעים ושבע.
 רות: לדעתי, הגיל אינו חשוב כל כך.
 פרדריק: הגידי לי, רות, התושבת את כי את יפה?
 רות: (בבישנות) כך אמרו עלי.
 פרדריק: בזמן האחרון?
 רות: לא, לפני שנים רבות.
 פרדריק: חשבתי כך... נו בכל זאת, רות, עוד אחשב בהצעתך. הנך אשה
 טובה, וזה יותר חשוב מ... (נשמע קול בחורות מרחק). המו,
 קולות אני שומע.
 רות: שוד ושברג קולות של בחורות צעירות הנן אם יראה אותן אני
 אבודה.
 פרדריק: (עומד על צוק סלע) חזיני ורעט קבוצה של בחורות יפות כאנן
 רות: אבודה, אבודה.
 פרדריק: מה יפות הנן, מה חנניות הנן ורות הבטיחה לי שהיא יפה.
 פרדריק: שמעי נא את, רמיתניני.
 רות: הרמיתוך?
 פרדריק: כן, רמיתניני. אמרת כי את יפה כפז.
 רות: וכי כזאת אינני?
 פרדריק: זקנה הנך, יפיך כבר גז.

מטות הספר - השו"דים ספונגים

רוח: לא כן, לא כן, ראני.
 פרדריק: הוי, את נצלת את חמימותי.
 רוח: חלילה, אל תאמר בזאת.
 פרדריק: ואשך שיבה במבחתתי.
 רוח: שנותי, אויה עשו זאת.
 פרדריק: אשת שקר, רמיתני, האמנתי בך.
 רוח: אויה, אויה, נא חנני, אל תעזבני כך.
 רוח: נא רחם, אדון, אל נא במדון.
 ומה הם כל חיי וחקווחי, אם לא חאהבני.
 ומיד תעזבני מה הם כל חיי
 פרדריק: ירחם האדון כי איננו איש מדון
 אל נא חדאגי, גברתי, נא תסמכי עלי.
 אשת שקר רמיתני, האמנתי בך.
 רוח: אויה, אוי ה, נא חנני, אל תעזבני כך.
 פרדריק: מה אעשה? לפני הבחורות האלה? לא אוכל להראות כחלבוש זאת.
 לא, לא, אצטרך להסתתר עד אשר אוכל להחלבש כהוגן.

מספ. 5

בחוריה: (מנגינה)
 יהודית: הבה נרקדה, ונגילה אל נחמיץ את השעה חלילה
 השנים חולפות מהר, אוי, מה טוב לרן ולזמר.
 בחוריה: השנים חולפות מהר, אוי, מה טוב לזמר.
 יהודית: יש אוצרות שמחה בכל רגע אם נסיר כל דאגה ויגע.
 העולם מלא כל טוב, לשירה ולרקוד נשוב.
 בחוריה: העולם מלא כל טוב, ולרקודים נשוב.
 כנרת: שם, הרחק מדאגות נחענג מזך רוחות.
 כאן נחיה ונמלך לבד, בעולם טהור לעד.
 כאן, במערת הצור, ערחק מכל יצור -
 נהיה מלכות מושלות, אדירות ומבובדות.

תחנת הספר - יהודים ספרדים

כולם: הבה נרקדה ונגילה, אל נחמיץ את השעה חלילה.

השניים חולפות מהר ארי מהטוב הוא לומר.

השניים חולפות מהר ארי, מה טוב הוא לרן ולומר.

(המנגינה נמשכת)

כנרת: מה יפה המקום הזה!

יהודית: אך איזה אבא? הוא נשאר מאחור, ואי אפשר לראותו.

אלישבע: אל תדאגי, אבא יגיע מיד הנה. הרי איננו צעיר כמונו.

כנרת: מקום נחמד באמת. וביחוד שאנו נמצאות לבדנו פה.

נדמה לי כי לא דרכה סה כף רגל אגוש לפנינו.

יהודית: ובכן, מה נעשה עד ארוחת הצהרים עד אשר יגיעו אבא והמשרתים?

אלישבע: הרי אנחנו נמצאות לבדנו וחס חלק ושקט. נחלוץ נא נעלינו

וגרבינו לנכנס למים.

כולם: כן, זהו, נכנס למים.

מס. 6

פרדריק: עמדנה, גבירותי.

הבחורות: גבר?

פרדריק: לא התכוונתי לבוא ולהתייב במחיצתכן, לבוש מדיים כה

מפחידים. אך בחנאים המוזרים, גבירותי, מחויב אני

להודיעכן שנועותיכן אינן נסתרות.

יהודית: מי אחה ארון? דבר.

פרדריק: שודד אני.

הבחורות: שודד, מה נורא.

פרדריק: אל נא, גבירותי. הערב, קץ יבוא למקצועי זה, לכן בנות

יפהפיות, כלילות תן, בבקשה הבאנה לעזור לי. עזורנה

נא לי, כלניות יפות.

יהודית: מה מר הוא ספורן?

כנרת: ארי, מה יפה הוא.

הבחורות: מה מר הוא ספורן, ארי מה יפה הוא.

תפילות המכריזים על השוודים

מס. 8

מרימ: מסכנ, בודד על אני עולם נודד
 נא, התעודד, אדון שודד, מסכנ נודד
 מסכנ נודד את אהבתי תעודד
 תביא מנוחה שלוח לך לך היא לך אהבתי.
 שיש שמח, אור עוד יזהיר
 לבי נא קח יקיר.
 בחורות: שיש, שמח, אור עוד יזהיר
 לבי קח נא יקיר.
 מרימ: שיש שמח, אור עוד יזהיר
 לבי קח נא יקיר.
 מסכנ בודד.

בחורות: מסכנ בודד (2)

מרימ: אור עוד יזהיר, שיש, שמח,
 בחורות: שיש, שמח, אור יזהיר, שיש, שמח,
 שיש, שמח, שיש שמח, אור עוד יזהיר
 לבה קח נא יקיר, שיש, שמח שיש, שמח
 אור עוד יזהיר, יזהיר שיש, שמח.

מס. 9

יהודית: מה לעשות אמורגה אחיות,
 מנהג עולם גוזר כי אנו גשאר
 אולי הוי נותר אותנו כן נשתרר
 יחד כאן יחיו לעד הם ישמחו.
 בנרת: אפשר יבוא היום ולנו גורלה
 עת ישמש במרוט תמשיך במשחקה.
 הבה ונסכיט לבנו לא מצור
 עינינו נעלים נשית על אקלים.
 בחורות: בן, בן, נשית על אקלים

מנוח המכון - השירדים מפונם

מרים: האט חקיץ בחולה באמצע חלומה
 לראות שמשח עולה בזאת הדרה.
 החעצום בחולה עיניה, עת יגזן
 לחלום חלום על אשר וששון?
 פרדריק: אמנם, אמנם - אלה חיי אשר.
 הבחורות: מה כחולים השמים.

11. מס.

פרדריק: אל נצאה מדעתנו שודדים באים עלינו
 שמענה, בחורות הם פושעים ביום, בליל
 אנא, ברחנה חי ש, בנות חיל ברחנה למבולות.
 בחורות: אל נצאה מדעתנו שודדים באים עלינו
 חיש מכאן נברח. הם אמנם בני שודדים
 אך הרי הם חמודים, חיש מכאן נברח.
 בחורות: חבל.
 שודדים: מס.
 בחורות: חבל.
 שודדים: הנה, יש כאן הזדמנות להתחתן בלא רשות.
 ליהנות, לחיות חיי אשר זאת היא שעת כשר.
 במהירות חסה יקימו ואותנו שם ישימו
 קידושין אז יערכו ואז ישמחו.
 בחורות: כבר התמצנו הזדמנות, להסתלק לצאת למדות.
 הנה, מה, נגמרח שמתחנו סוף לשעשוענו.
 במהירות חסה יקימו ואותנו שם ישימו
 קי דושים אז יערכו ואז ישמחו.
 מרים: עמדו, שדים משחת - בטרים חנסו.
 בעל כרהנו להתחתן אתנו
 אך תזכרו כי יתומות אנו
 ואבינו סגן אלוף.

מחזות הסכנו - השידורים ספוגים

שמואל: מוטב נעמד פן אסו; יקרנו

הרי אביהן סגן אלוף.

בחורות: כן, כן, הרי הוא סגן אלוף.

סגן אלוף: כן, כן, הריני סגן אלוף.

שמואל: אמנם כן, הוא סגן אלוף.

כולם: כן, כן, הידד לסגן האלוף.

סגן אלוף: הוי, מה נסלא (2) להיות סגן אלוף.

כולם: כן, כן, הידד לסגן אלוף.

מס. 13

סגן אלוף: דומה אני ממש לסגן אלוף בתקופתנו.

בקי אני במחצבים, חיות ופרי גננו.

מומחה אני בשמות מלכי ארצנו, היינו - אנגליה.

וגם במלחמות עזות בסדר כרונולוגיה.

למדן מפפולג הרי אני בשדה המתימטיקה.

יודע פוק רב אני בשמח אנליטיקה

במשואות והשבונות, בהוספות והפחתות

בצרופים והכפלות אני הוסך ליש עולמות

כולם: בצרופים והכפלות הרי הוסך הוא עולמות (3)

סגן אלוף: בקי אני בקלקיולום ובכל כוחות הטבע

בשמות חיות מדעיים מלונדון עד באר שבע

כן, בקצור אני דומה לסגן אלוף מוסמך ממש.

כולם: כן, בקצור הנו דומה לסגן אלוף מסמך ממש

בכשרונו ותרבותו אין כל מקום לאף חשש.

סגן אלוף: ועתה אתרי שהצגתי אח עצמי לפניכם, הייתי

רוצה לרעה מה שתוחש פה.

כנרת: אבא... אנו... .

שמואל: ארשה לי לבאר לך בשתי מלים: אנו רוצים להתחתן

עם בנותיך.

סגן אלוף: ישמרני אלהים.

מחנה המכרז - השודדים מפנזנס

בחורות: נגד רצוננו, אבא!

סגן אלוף: ובכן, זה לא יפה מצדכם, מותר לי לשאול - החלבשת הזאת יפה היא וצבעונית, אבל אינה ידועה ליה מי אחס?

מלך: כוללני גינטלמנים רוקים.

סגן אלוף: כך הבנתי. ועוד משהו?

מלך: לא. זה הכל.

יהודית: אבא, אל תאמין להם. שודדים הם, השודדים הידועים מפנזנס סגן אלוף: השודדים מפנזנס? שם עחי הרבה עליהם.

מרים: כולם, מלבד הגינטלמן הזה, אבא. אמנם פעם היה שודד, אבל עתה כשנתבגר אומר הוא לחזור למוטב ולחיות חיי אדם מכובד.

סגן אלוף: חכי רגע, אבל אני מתנגד לשודדים בתור חתנים שלי.

מלך: והרי אנו מתנגדים לסגני אלופים בתור חתנים. אבל אנו מוכנים לותר על הנקודה הזאת.

סגן אלוף: (הצידה) הנה יש לי רעיון. (אל השודדים) האם באמת תאמרו לקחת ממני את בנותי? משעני היחיד בימי זקנתי.

האין לכם שום רחמים?

מלך: צר לנו, אבל כל אחד חושב על עצמו קודם.

סגן אלוף: הגידו לי, התדעו מה סר הוא גורל היחוס?

שודדים: שוד ושבר.

סגן אלוף: מה נבהלחם? תפתאם נחברר לכם מה זה להיות יחוס?

המלך: (נאנח) לא תתאום.

סגן אלוף: כן, יחוס. תפתאום הבנתם מה זה להיות יחוס?

מלך: אני אומר, לא תתאום.

כולם: לא תתאום, לא תתאום, לא תתאום.

סגן אלוף: אינני מבין אתכם. הרי שאלתי אתכם התדעו מה זה להיות יחוס - ואתם עונים "יחוס". מדוע אתם חוזרים על המלה "יחוס"?

סגן אלוף: סלח לי, חזרת על "יתום"

מלך: נכון, חזרתי רק פעם אחת על "יתום"

סגן אלוף: ובכן, מודעת אחת פתאם

מלך: לא, לא פתאם

סגן אלוף: (ברוגז) הפסק עוד מעט ואשתגע מהחטבת הזאת.

נס. 144

סגן אלוף: הוי בני אדם, קוורי גודל, מקצועכם חיש עזבו

אנא, עלי תרחמו, אני יתום אומלל

מלך ושמואל: בתור אומלל?

סגן אלוף: יתום, יתום אומלל

שודדים מלך ושמואל: חבל, יתום אומלל

סגן אלוף: בנותי אשר תראו הם רכושי, יותר אין לי

שודדים: מסכן הוא

סגן אלוף: ואם אותן תקחו אחיה אני רק לבדי

שודדים: מסכן הוא

סגן אלוף: השאירו לי את ילדי, חמלו נא עליהן

אל נא תקשו לבכם (2)

אל נא תתאכזרו לבן יתום נודד

שודדים: מסכן הוא. ואו, הם מתחננים

רחמינו נכמרים על ספורו המעציב

של האלוף היתום.

שמואל: אלוף יתום

שמואל ומלך: אלוף יתום

סגן אלוף: ספור נורא אספרה אך מוכרח אני לשקרה

את בנותי הם היו לוקחים שם הוי, הרחק על היים שם.

את זאת הרבה בדיחי ואתם אזי רמיחי

אם אמנם בזאת חטאתי ישועה לי בזאת מצאתי.

מתנת המכור - השודדים מפונזוס

כולם: ספור נורא יספרה אך מזכרה האלוף לשקרה.
 את בנותי הם היו לוקחים שם הוי, הרחק על הים שם
 אך זאת הדבה הוא בדה ואותם אמנם הוא רמה
 כי אמנם הוא מצא ישועה בה אך ודאי אין ספק בכזבה
 אך זאת הדבה הוא בדה אוהך אמנם הוא רמה
 כי אמנם הוא מצא ישועה בה, אין ספק בכזבה.
 המלך: לך, לך הנך חפשי חוקינו ישמרוך
 ולאגודת השודדים חברי כבוד נבחרתם;
 שמואל: כי הנה הוא י תום אומלל
 כולם: כן, כן הידר ליחום האומלל.
 סגן אלוף: כן, לפעמים כדאי להיות יחום אומלל, אומלל.
 כולם: כן, כן, הידר ליחום האומלל. הידר ליחום האומלל.
 מרים, יהודית
 כנרת, פרדריק ושמואל: עוד יום יבוא יום גיל וחדוה
 ונתאחד באהבה.
 מקהלה: עוד יום יבוא יום גיל וחדוה
 ונתאחד באהבה.
 היחידים: יום של ששון ורן אחוה
 לאחיותי תאור תקוה.
 מקהלה: יום של ששון ורן אחוה
 לאחיותי תאור תקוה.
 כולם: עוד יום יבוא יום גיל וחדוה
 ונתאחד באהבה יום של ששון ורן אחוה
 לאחיותי תאור תקוה.
 מקהלה ומגן אלוף: יום של ששון ורן אחוה.
 כולם: לאחיותי תאור תקוה

* * * * *

מחנה המכון - השודדים מפונדום

מס' _____ ב'

מס' 16

בחורות:

מחה את דמעתך כטל על לחיך
וכי לבך ידאב, נא תתנחם האב
כי נחבק אותך אבא ברגש אהבה
ולא נטבל ראזה עיניך זולגות דמעה

מרים:

למה תעזב מטתך - בהשן, אב יקר
עת שמש כבר שקעה ואין אור לבנה,
חצי הליל כבר עבר והשמים קודרים,
אזיר הלילה לח וקר, הטל יורד מתך,
למה תעזב מטתך עת שמש כבר שקעה.

בחורות:

מחה את דמעתך כטל על לחיך
וכי לבך ידאב, נא תתנחם האב
כי נחבק אותך אבא ברגש אהבה
ולא נטבל ראזה עיניך זולגות דמעות.

מרים:

פרדריק, הלא תוכל לנחם את אבי במעט?
אנסה, מרים יקירתי, אך למה יושב הוא כל לילה

פרדריק:

בחורבה עלובה זו?

סגן אלוף:

למה אני יושב פה? בכדי להתחמק מן השודדים. אמרתי
להם כי יתום אני והרי האמת כי יתום אף פעם לא הייתי.
באתי הנה להשמט על קברות אבותי ולבקש מחילה מהם
על השמצת שמט.

פרדריק:

התנחם, האלוף. לולא אמרת כי יתום הנך, היו השודדים
חוטפים את הרבי הקרוב ביותר לתת קדושינ לכל
משפחתך הברוכה.

סגן אלוף:

תודה לך בעד החצי - הנחמה. אך לבי יכה אותי על השקר
והכזב שהשתמשתי בו כדי להציל את חיי. לו היה בקרבי

מחנה חם כרו - השודדי'ר ספונגום

קצת יותר אומץ לב, הלייתי מיד הולך אל ראש השודדים
ומחודרה על הטאי, (נאמח) מחי תצא המשלחה שלך להלחם
במושעים?

פרדריק: בשעה אחת-עשרה ובהגיע שעה הצות, נקמתי מחברי לשוד

תהיה שלמה ואז, מרים יקירתי, תהיי שלי

סגן אלוף: האם חבריך מוכנים?

פרדריק: חמיד מוכנים. רק מצטיים לאות.

מס. 16

(השוטרים נכנסים)

סמל: כשהאויב מניף נשקו, טרנטרה

קצת לו נח על ידו... אז כדאי להתעודר...

ולשיר בקול רועד... בשעה חרום, צוה...

כשהלב אינו נמצא... אין דבר המגבור...

כחקיעת המחצול... (2)

השוטרים: טרנטרה...

מרים: לכו בני חיל, אנשי חיל, תלחמו ביום ובלילה.

אל חיראו ואל תחתו את אפילו לומתו.

לשחיטה לכו במרץ דם תתנו בעד הארץ.

קברייכם בגיל נשקה כבוד גדול יהיה.

יהודית, בחורות: לכו בני חיל, ההרגו!

סמל: רצויה הכונה, טרנטרה היא ברורה ומובנה,

אך למרות הכונה לא נשמח על סכנה.

עצבני יהיה חיל עח לכתו לקראת גורל.

טרנטרה...

זאת למרות הכונה הטחורה והטובה.

שוטרים: טרנטרה...

מתנת המכור - השודדים מפרנסים

מרים, יהודית, בחורות: לכו בני חיל, אנשי חיל...
 השוטרים: (באותו הזמן) כשהאויב מניף נשק...
 הבחורות: לכו בני חיל, אל העולם הבא (2)
 אל תיראו ואל תחתו אם אפילו גם חומתו.
 לכו אל העולם הבא.
 השוטרים: מינטרה
 סגן אלוף: לכו, לכו.
 שוטרים: נלך, נלך.

18. ט.ט.

פרדריק: עתה למאורת השודדים. לשמחתי אין קץ. סוף סוף אוכל
 לכפר במקצת על חטאי אשר חטאתי.
 (מלך השודדים ורות מופיעים על יד התלון)
 מלך: (בשירה) שמע, פרדריק.
 פרדריק: מי שם?
 מלך: מפקוד פה.
 רות: ואני, רוח שלך.
 פרדריק: אהה, פושעים. כיצד העזו?
 ריקים ופוחזים
 הלא נשבעתי כבר להשמידכם?
 מלך: (בדבור) רחם עלינו, פרדריק.
 פרדריק: בעצם לא הייתי צריך להקשיב לדבריכם, אך שוב גברו
 עלי החסד והרחמים. דברו.

19. ט.ט.

רות: בעצבך סוד שודדים, נסינו שוא להתעורר
 אך לא הועילו שום דברים, חסרת, פרד שודד.
 נכספנו לך אחינו, יומם ולילה בכינו
 עד שנצנץ רעיון נמצא פתרון, פתרון.
 פרדריק: זוג ברזים?

מתנת המכרז - השודדים מפנינו

רות, המלך: זוג ברוזים (2) גאוניים,

פקחות גדולה לברוזים גאוניות בברוזים.

רות, פרדריק, המלך: זוג ברוזים (2) גאוניים ה ה ה - זוג ברוזים

מלך: המיד אהבת בדיחות קצת מוזרות ומצחיקות,

על כל הכון להלצה ממש כמו פצצה.

בלי סבלנות חכינו כבר למסר לך את הדבר,

בסכנה עשינו זאת למסר לך פתרון.

פרדריק : זוג ברוזים

רות, מלך: זוג ברוזים (2) גאוניים,

פקחות גדולה בברוזים גאוניות בברוזים.

זוג ברוזים (3) גאוניים

הה הה, זוג ברוזים.

המלך:

מסבה מוזרה אשר אני מקבל ללא התנגדות פלוני בעל

מכוח ממשלתית שהוא בודאי אסטרונום. החליט כי אף

על פי ש-28 יום מספיקים בדרך כלל לחודש פברואר,

אחת לארבע שנים יש להוסיף יום אחד ולקבע 29 יום לחודש.

יחבן מאד שהמצאה זו היא תוצאה של השפעת השטן, נולדת

ב- 29 לפברואר ואף על פי שחייב כבר 21 שנים, אם נשפט

לפי ימות ההולדת, גילך מגיע רק לשנות חמש.

רות, המלך: ה ה ה ה

פרדריק : אויה, נראה, כן כן. המספרים אמנם שווים.

רות, פרדריק, המלך: ה ה ה ה

פרדריק: הסדר בעולם מוזר על כן, אני קצת מפוזר

על אף כ"א שנות חיי רק בן חמש יאמרו עלי

הסדר בעולם מוזר, על כן אני קצת מפוזר.

הריני ילד בן חמש

רות, המלך: הריהו ילד בן חמש, ה ה ה ה

מחנה המכון - השו"ת המנונים

רוח, מלך, פרדריק: ה ה ה ה זוג ברוזים (S) גאוניים

ה ה ה ה זוג ברוזים

ה ה ה ה זוג ברוזים מענינים

ה ה ה ה זוג ברוזים קצת משונים.

חי נפשי, רק בן חמש. אנשים לא יאמינו לי.

פרדריק:

אני בטוחה שבלבך אתה שמח על התפתחות הענינים. לא

רוח:

היית סולח לעצמך אילו נודע לך שהרגת שנים מחבריך.

פרדריק: ה ה ה ה חבוי?

נמסרת לנו טוב.

המלך:

עד גיל 21

פרדריק:

לא, עד הגיעך ליום ההולדת העשרים ואחד.

המלך:

ואתה תעבב אותי בגלל זה?

פרדריק:

אנחנו לא נעבב. אך נזכירך על חובתך.

המלך:

זכור את חובתך.

רוח:

אני מתחנן לפניכם - אל תעמדו על קוצו של יוד.

פרדריק:

חובתך דורשת

רוח:

חובתך.

המלך:

כיון שהעליתם שאלת החובה, אין לי כל ברירה כי אם

פרדריק:

למלא את חובתי וי הי מה. אך אני שונא אתכם ואת כל

מה שעוללתם לי.

נאה דרשת - ועתה, בוא אתנו.

המלך:

זועת.

פרדריק:

מה יש?

המלך:

אינני יכול לגלות.

פרדריק:

בשם היושר - דבר

המלך:

סגן האלוף סטנלי, אבי מריח שלי

פרדריק:

כן?

המלך:

הוא נצל מכם באמרו שהוא יתום.

פרדריק:

מתנה שמכרז - השודדים ספונס

פרדריק: לבי נשבר בי, איבח אוכל לבגד באבי אשתי אשר אוהב בכל נפשי. אך אין ברירה - הגנרל סטנלי אינר יתום.

המלך, רות: מה?

פרדריק: ונוסף על כך - מעולם לא היה יתום.

המלך: הוא רמה אותנו, ננסם, נגייס את הגדוד ועוד הלילה נצא להחקפה.

פרדריק: חכה רגע,

המלך: דינר נחרץ, מות ימות.

מס. 20

(רציטטיב)

(פרדריק יושב על אבן ובוכה, מרים נכנסת)

מרים: הכל מוכן, אמיצי הים מחכים לך.

בוכה אתה פרדריק? היתכן שהגבור הנועז רועד ומפחד?

פרדריק: לא מרים, לא - גלוי נורא עתה נתגלה.

מרים מחמל נפשי, התחייבתי לשרת את ראש

השודדים עד הגיעי ליום הולדתי העשירי ואחד.

מרים: אך הנך בן 21.

פרדריק: אך עתה נתגלה לי שנולדתי בשנה מעזברה ויום הולדתי

ה-21 לא יחול עד 1980.

מרים: אסון נורא, יום מר ונמהל.

פרדריק: אם כן, שלום.

מרים: אוי ה, כי אין שלום.

מס. 22

מרים: נא, השאר. להם אין זכות לדרוש

כי הנך מחויב שוב את הרבם ללטוש

נא השאר.

פרדריק: איך אבאר? עלי לעזוב מיד

אך בטח לא לעד. בחובתי לבד, אני מתפאר.

מחנה המכון - השודדים מפוננים

- מרים: נא השאר.
- פרדריק: איך אבאר?
- מרים: להם אין זכות -
- פרדריק: תרוב העבדות -
- מרים: אינך מחויב שוב את חרבך ללמוש.
- פרדריק: עלי לעזוב מיד, אך במה לא לעד?
- מרים: נא השאר.
- פרדריק: איך אבאר?
- מרים: אל נא השאיר אותי לבר וחעלם
דע, באכזבתי הנך אתה אשם,
כי עד עכשו היה אשתי גדול ורב
ובלי זמרת יה אותך לבד אוהב.
פה, לה, לה, לה, אותך לבד אוהב.
פה, לה, לה, לה.
- פרדריק: צר לי כי חובתי פפריד בינך וביני.
אוי כי שודדתי בעוד שודד אני
אך ליל חיש יחלוף
ושחר חדש אור אשרנו יחשוף.
אוחך לבד אוהב, פה, לה, לה, לה
אוחך לבד אוהב, פה, לה, לה, לה, לה, לה, לה
- פרדריק: בשנת 1980 ימלאו לי עשרים ואחד ימי הולדת, אז
אשוב לקחתך.
- מרים: כה רב הזמן?
- פרדריק: השבעי כי את תהיי נאמנה רק לי.
- מרים: כן, אהבה בכל בכל הקדוש ובכל היקר, נשבעתי.

מחנה המכון - השודדים מפונדום

- מרים: קרב, הסמל. סרדריק היה צריך לנהוג אתכם לקראת המוח והנצחון;
- ש טרים: נעים לשמוע.
- מרים: אך לא יעשה כך. הוא שוב החתבר עם חבריו השודדים.
- שטרים: בושה וחרפה;
- מרים: אל הדברו כך, מעשה זה לכבוד לו.
- שטרים: לכבוד לוג;
- מרים: הוא רק רצה למלא את חובתו ובזה הגדיל את אהבתי אליו. גם אני אמלא את חובתי, אתם לכו ועשו את שלכם.
- (יוצאת) היה מוכן;
- שטרים: תמיד מוכן
- סמל: אכן זה מפליא.
- שטרים: אין להבין זאת כלל.
- סמל: אך שטרים אנו. וחובתנו לפנינו.
- שטרים: כן, חובתנו לפנינו.

מס. 24

- סמל: כשגנב אינו עוסק במלאכתו -
- ש טרים: במלאכתו
- סמל: או איננו מחונן לפעולה -
- שטרים: פעולה
- סמל: הוא יכול להתענג בחופשתו -
- שטרים: חופשתו
- סמל: אין ספק זאת היא סגולה, סגולה -
- שטרים: סגולה
- סמל: אך אנחנו, רגשותינו עצורים -
- שטרים: עצורים
- סמל: כי לדין תמיד אנחנו אתראים -
- שטרים: אתראים.

מחנה המכרז - השודדים המוגנים

- סמל: כי תמיד לחוק אנחנו אטורים -
שודדים: אטורים
- סמל: וחי שודדים אינם מאושרים -
שודדים: אך אנחנו רגשותינו אטורים, אטורים
חי שודדים אינם מאושרים, מאושרים.
- סמל: כשגנב פעיל שובת ממלאכה
שודדים: ממלאכה
- סמל: כשרוצה קצה מואס ברציחה -
שודדים: ברציחה
- סמל: הם הולכים להנפש על יד בריכה -
שודדים: על יד ברכה
- סמל: או יוצאים לגן לשבת במנוחה -
שודדים: במנוחה
- סמל: כשגזלן אכזר איננו מתנפל -
שודדים: הוא יכול להתעצל ולהחזיש.
- סמל: אך שודדים בדין. תמיד הם עסוקים -
שודדים: עסוקים
- סמל: כן, חי שודדים אינם מאושרים
שודדים: אך שודדים בדין תמיד הם עסוקים, עסוקים
כן, חי שודדים אינם מאושרים מאושרים.

מחנה 26

- שודדים: כחוליה לטרף מהגנבים,
כחוליה בשקט מחקיבים,
אין צליל אין קול אין הגה, אף מלה.
אם זבוב יפול ישמיע המולה.
- שודדים: טרנטרה
- שודדים: השקט, השקט, זוחל שודד
עת תרדמה תפיל כל עד.

השודדים: כירחפיר נסדק נלונג אלוני

השודדים: הימאים כלנו מוכנים

שם: מוגנים (2)

לקראת גולה נצעד דגלנו יתנוסס לעד.

שמואל: הנה האקדחים והמגיונות

וכל שאר כלי השוד והתקרבות

הנה הגפרורים והפנסים.

הפצירות ומפתחות שלדים.

שודדים: טרנטרה

שודדים: כחחולים

שודדים: טרנטרה

שודדים: מחגנבים, לטרף מחגנבים

כחחולים בשקט מחקרבים

אין צליל, אין קול

אין הגה, אף מלה

אח עבוב יפל, ישמיע המלה.

שודדים: טרנטרה

שודדים: קרבו הימאים, כלנו מוכנים,

כלנו מוגנים, לקראת גולה נצעד

דגלנו יתנוסס לעד כחחולים

לטרף מחגנבים כחחולים

בשקט מחקרבים.

27 מס.

פרדריק: הסוג שקטג יש אור בפנים, הנה בא סגן האלוף.

הבה נסתתר.

שודדים: כן, כן, נסתתר

שודדים: כן, כן, הם מסתתרים.

מחנה המכון - השודדים מסוגים

סגן האלוף: (מופיע) אהה, נדדה שגתי הלילה, מצפוני לא יחן לי
מנוחה. שלוחה אין בנפשי. ובשכבי על משכבי נדמה לי
כי שמעתי קול.

שוטרים ושודדים: נדמה לו כי שמע הוא קול, חה חה.
סגן אלוף: אך רואה אני כי הכל בשקט, אין זאח כי רק שמעתי את
אמית הרוח. (מתישב על אבן).

כס. 28

המלך: קרימה, בתורים. תפשו את האלוף הקטן. ימי חייו ספורים,
(תופשים את סגן האלוף).

בחורות: שודדי הים, אללי!
שודדים: כן, שודדי הים, כה לחי!
(מעבר)

סגן אלוף: פרדריק יקירי, קרא לאנשיך (מצביע על השודדים)
יחפשו.

מרים: פרדריק, הצילנו.

פרדריק: מרים יפתי, אם לאל ידי כי חובתי עוצרתי.

השודדים: זוהי האמת, חובתו עוצרתו.

מלך: רמיתנו, אדוני סגן האלוף. עתה ראינו מי גדול ברמאות.

אחם קוראים לנו רמאים. אך, לכל הפתוח, גלוי וידוע הדבר.

אצלכם הרמאות שקמה היא ומסותרת. ומפני זה בזויה

היא יותר. לכן, הכון למות. סגן אלוף מאירוביע.

מרים: למות?

בחורות: חסד, רחמים.

מרים: האין פה איש שיציל את אבינו?

שוטרים: כן, יש! אנו נצילנו!

בחורות: חודה לאל.

שוטרים: (אל השודדים) ובכן, שודדיה, הכנעו לשוטרים (מאבק בין

השודדים והשוטרים, רוח נאבקה עם הסמל. השוטרים

נכנעים ומשתטחים על האדמה. השודדים עומדים על גבם

מחנה הכרונ - השודדים מתנוונם

בחרבוה שלופות).

סמל: הצלחתם להכניע אותנו לרגע. אך מלכם לא יאריך דקות.

המלך: אל תאמר שאתם יהומים. ידוע לנו המשתק הזה.

סמל: יש לנו אמצעי יותר מוצלח. דורשים אנך מכם להכנע

בשם המלכה ויקטוריה.

המלך: אתם דורשים, ברצינו?

סמל: כן, דורשים מכם להכנע בשם המלכה ויקטוריה.

מלך: בראש מורד נכרע מידי, את מלכתנו נאהב לעד.

שוטרים: כן, כן, את מלכתם יאהבו לעד.

כולם: כן, כן, את מלכתם יאהבו לעד.

סגן אלוף: קחו אותם -- קחו אל המשפט.

רות: (בדבור) רק רגע - הבה ואגיד מי הם. הם אינם סתם בני

המונים, כלם אצילים שתעזו בדרך החיים.

סגן אלוף: אין איש אנגלי שלא יגיב על זאת.

על כי אשרנו במלכה צדק לזכות.

נא סלח לי מלך לשעבר.

צעיר ינס כוחו, עיניו למחר

בעלי תשובה, חזרו נא למצוה

קחו בנוחי, כלן יפהפיות.

מרים: הנורדים.

על פני עולם נעים.

התעוררו

שוב, חזרו

הנורדים.

* * * * *